

"סע לכלא, מיד"

Category: במדבר, קרח

מהו רבי? ברגעים אישיים ונעלים, הרבי דואג לאדם בודד ומדוכא שהתייאש מחייו, לזוג הורים חשוק-בנים, כדי לתמוך ולסייע.

'סינג סינג' הוא בית סוהר מפורסם במדינת ניו יורק, יום אחד בשנות ה-80, בזמן שהותו בניו יורק, קיבל הרב יצחק דוד גרוסמן ממגדל העמק טלפון ממזכירו של הרבי, הרב בנימין קליין ע"ה. הרב קליין דיבר מהטלפון שהיה מותקן ברכב של הרבי. הוא אמר לו שהוא מדבר מה'אוהל'.

באותה שעה הרבי שהה באוהל של הרבי הקודם, לשם נהג לנסוע לעיתים קרובות, והיה מביא אתו את כל מכתבי הפניות שקיבל מכל רחבי העולם, מכתבים שבהם אנשים ביקשו ממנו שיתפלל עבורם. הרבי היה עומד ליד הציון של הרבי הקודם וקורא במשך שעות ארוכות את אותם מכתבים. הרבה מהם היה משאיר על הציון. באותן שעות שהרבי היה מתייחד עם חותנו, הרבי הקודם, אף אחד לא היה במקום, רק הרבי לבדו. המזכיר היה נוהג להמתין לרבי מחוץ לאוהל עד שהרבי יסיים.

באותו יום הרבי לפתע הפסיק את תפילתו, יצא מאותו חדר קטן באוהל שבו הוא היה עומד, קרא למזכיר ואמר לו שהוא יודע שהרב גרוסמן נמצא כעת בארצות הברית והוא רוצה שהוא יתקשר אליו מיד ויבקש ממנו לנסוע לבקר אסיר יהודי שיושב בכלא סינג סינג בניו יורק.

הרב גרוסמן קיבל את ההודעה בשעות אחר הצהריים המאוחרות, ושאל את המזכיר האם הוא יכול לנסוע לשם מחר או שזה צריך להיות מיד עכשיו. קליין ענה שאם הרבי הפסיק באמצע עבודתו הקדושה באוהל כדי לבקש ממנו להתקשר אליו, הרי שהנושא לא סובל דיחוי.

הרב גרוסמן קיבל מקליין את שמו של האסיר, ביטל את כל הפגישות שהיו לו לאותו יום, והנהג שלו לקח אותו מיד לכלא שבאוסנינג נ.י.

הרב גרוסמן לא ידע איך הוא אמור להיכנס לתוך הכלא, הרי אין לו אישור כניסה, והוא בכלל תושב חוץ וכו'. אבל הרבי אמר, אז הוא מיד נסע. הוא הגיע לשם, ניגש לדלפק ואמר שהוא בא לבקר את האסיר הזה. להפתעתו, הם מיד הכניסו אותו. זה היה נראה כאילו שהם המתינו לבואו.

מתברר שאותו אסיר הוא רופא ישראלי שעבר לגור בארצות הברית וחשדו בו שעשה משהו חמור והוא נשלח לכלא לתמיד. באותם ימים ממש אותו אסיר ניסה פעמיים להתאבד, ולכן כשהגיע רב שרוצה לדבר אתו הנהלת הכלא קיבלה אותו בזרועות פתוחות.

הרב גרוסמן נפגש עם הרופא. הוא פגש אדם כבוי, מדוכא ומיואש. הרב גרוסמן פתח ואמר לו: "יש לי דרישת שלום עבורך. הרבי מליובאוויטש שלח אותי לבקר אותך כאן". הד"ר שמע את דבריו, התרגש ופרץ בבכי.

הרופא סיפר שהוא מיואש מהחיים, חירותו נשללה ממנו, והוא לא בן אדם יותר. הוא, שהיה רופא בכיר ועזר לכל כך הרבה אנשים, זקוק עתה לסיוע מאנשים. ואז הוא אמר: "כבוד הרב, נמאס לי מהחיים, אני רוצה לסיים אותם". הרב גרוסמן התחיל לדבר אתו שהוא יהודי, והקב"ה אוהב אותו והוא עדיין יכול לעשות תשובה וכו'.

"לא אני", התייפח האיש, "הלכתי רחוק מדי"?

חיים לאסיר בודד

באותם רגעים הרב גרוסמן נזכר בדברים ששמע מהרבי בהתוועדות האחרונה.

הרבי דיבר על הפסוק בתהלים "אחור וקדם צרתני" (קל"ט, ח), שאדם הראשון הוא היצור הראשון והאחרון שנוצר בבריאה. לכאורה, בפשטות מסופר בפרשת בראשית שאדם הראשון נוצר אחרון, ביום שישי, לאחר שכל הבריאה הייתה מוכנה. ואם-כן מה הפירוש שהוא גם היצור הראשון, איך זה הולך יחד?

הסביר הרבי על-פי המדרש, שהגוף של האדם אכן נוצר אחרון, אבל הנשמה של האדם נוצרה ראשונה וקדמה אפילו למלאכים. אלו דברי המדרש, "אם זכה אדם אומרים לו אתה קדמת למלאכי השרת, ואם לאו אומרים לו זבוב קדמך" (בר"ר ח, א).

אומר הרבי שחז"ל אומרים לנו כאן משהו נפלא? שגם אדם שמרגיש דחוי עד כדי כך שהוא יותר גרוע מחיות ובהמות, זה נכון רק בקשר לגופו, אבל מצד הנשמה האלוקית שבו הוא עומד מעל כולם!

הרופא האסיר ישב ובכה, ושאל: "כך אמר הרבי"?

הרב גרוסמן חזר לברוקלין ודיווח לרבי שהוא נפגש עם האסיר. הרבי היה מאוד שבע רצון מכך ועודד אותו להמשיך לבקר אותו. באותו שבוע הוא נסע בכל יום לבקר אותו.

הוא סיפר לרבי שהוא הניח עם האסיר תפילין, ושאל האם לנסות לקרב אותו עוד יותר. הרבי אמר שיתרכז בלחזק אותו נפשית ולתת לו עידוד. מאז, בכל פעם שהרב גרוסמן היה מגיע לניו יורק הוא היה נוסע לבקר את האסיר הזה. ברבות השנים הוא השתחרר וחזר לישראל. לפני קצת יותר משנה הרופא נפטר.

הרב גרוסמן מסיים שעד היום הוא לא יודע מאיפה לרבי נודע על האסיר הזה. גרוסמן לא שמע

עליו, וגם האסיר מעולם לא כתב או פנה לרבי (מספרים תניא ע' 216).

אהבה ללא גבולות

אני רוצה לחלוק אתכם עוד סיפור קצר.

זה היה בשנת תשמ"ח. הייתי אז תלמיד ישיבה אצל הרבי. בליל כ"ב שבט הרבנית חיה מושקא ע"ה נפטרה בפתאומיות. היא לא הייתה חולה במיוחד. היא קיבלה שטף דם בבטן ונפטרה מיד.

הרבי היה מאוד שבור. לא היו לרבי ילדים, אחיו נפטרו שנים רבות קודם לכן, והרבנית הייתה איתו יחד שישים שנה. וכך, באבחה של רגע, הכול נגדע. אין מילים לתאר את צערו של הרבי, וזה שבר את הלב של כולם.

לפנות בוקר הביאו אותה מבית הרפואה חזרה לבית הרבי, והרבי יצא לקבל את הארון. לעולם לא אשכח את המחזה הזה. הכאב על פניו של הרבי היה נורא. למחרת בחצות היום התקיימה הלוויה. באותו בוקר הגיע דוקטור איירא ווייס משיקגו, שהיה הרופא האישי של הרבי והרבנית, להיות יחד עם הרבי בשעות קשות אלו. בעת הקבורה הוא עמד ליד הרבי, תמך בו וכו'.

דוקטור ווייס נשאר כמה ימים להיות יחד עם הרבי. במוצאי שבת, מאוחר בלילה כשהרבי עלה במדרגות ביתו לקומה השנייה, הרופא הלך בעקבותיו וליווה את צעדיו. הרבי הסתובב אליו לפתע, ושאל האם יש חדשות מגברת מסוימת משיקגו. מדובר היה בזוג שניסה להיכנס להיריון, ודוקטור ווייס היה היועץ הרפואי שלהם והמעדכן מטעמם את הרבי בכל שלבי התהליך.

כעת, כשהרבי יושב 'שבעה' על האדם היחיד הקרוב אליו בעולם, הוא מתעניין האם יש בשורות מאותו זוג משיקגו!

הרבי מסביר באחת משיחותיו שישנם מנהיגים של קבוצות, שדואגים לקבוצה אותה הם מנהיגים. מנהיגי מדינות מחויבים לאזרחיהם. רבנים משרתים את קהילתם, את מתפללי בית-הכנסת שלהם וכו'.

אבל רבי אמיתי זה משהו אחר לגמרי. רבי זה ראשי תיבות: "ראש בני ישראל". הראש מרגיש גם את הכאב של הציפורן של הרגל. דהיינו, אדם שדואג רק לסוג מסוים של אנשים הוא אולי מנהיג טוב אבל הוא לא רבי.

מהו רבי אמיתי? זהו מנהיג שדואג לכל יהודי באשר הוא, אפילו אם הוא יושב בבית הסוהר במאסר עולם או כשמדובר על זוג משיקגו שמנסה להביא ילדים לעולם. כל אחד יקר לו כמו בן יחיד (שיחת י"ב תמוז תשכ"ו תו"מ מ"ז ע' 156).

ומתוך אותה דאגה התפתח כל מוסד השליחות. בגלל שהרבי דואג לכל יהודי, ולכן אכפת לו

שיהיה סדר פסח בסין ושיהודי שנמצא באלסקה ישמע תקיעת שופר בראש השנה. ואת האכפתיות הזאת הוא הנחיל והחדיר בכל חסיד, ובעצם בכל אדם שבא אתו במגע.

שיהיה אכפת

ג תמוז זהו יום ההילולא של הרבי. רבותיי, אנחנו הידיים והרגליים של הרבי. אל לנו להמתין לטלפון מהרב קליין, אלא עלינו לפנות מיוזמתנו ליהודי שעומד לידינו, ולראות למה הוא זקוק ולעזור לו. אם זה בגשמיות, ועל אחת כמה וכמה אם אנחנו יכולים לעודד אותו לקיים עוד מצווה.

הרבה פעמים אנשים שואלים: 'איך נדע למה באמת השני זקוק?'

מסופר על איכר אחד שישב עם חברו ושתה יין. שניהם שתקו זמן רב, ולבסוף שאל האיכר את חברו, "האם אתה אוהב אותי?".

החבר ענה: "אני אוהב אותך מאוד".

אמר האיכר: "איך אתה אומר שאתה אוהב אותי, הרי אינך יודע מה חסר לי. אילו אהבת אותי באמת, היית יודע מה חסר לי".

אם יהיה איכפת לנו מיהודי שיושב לידינו, אנו נדע מה מציק לו, ויותר חשוב מכך, נדע לעזור לו.